

fordi man ikke er saa fortrolig dels med Lovsproget og dels med de Bestemmelser, hvortil der muligvis kunde være at tage Hensyn. Seg skal i Korthed angive, hvorledes jeg har tænkt mig, at et saadant Udvalg kunde indrettes. Seg mener, at der skulde indsettes en Bestemmelse i Forretningsordenen om, at der, hver Gang Rigsdagen blev sat, valgtes et Redaktionsudvalg, bestaaende af 3 Medlemmer, og dernæst skulde der i Forretningsordenens § 13 indsettes en Bestemmelse om, at et blot de, som ere nævnte der, skulde være berettigede til at stille Ændringsforslag til 3die Behandling, men ogsaa Redaktionsudvalget, naturligvis kun for Redaktionsændringers Vedkommende. Seg tror ikke, at det vilde forhale Forhandlingerne, thi Ændringsforslag, stillede af hele Redaktionsudvalget, vilde næsten uden Undtagelse blive vedtagne uden Afstemning. Seg tror, at dette vil være godt, selv om Udvalget, hvad jeg haaber, vilde gaa frem med stor Forsomhed og meget sjældent stille Ændringsforslag; det vilde vistnok have sin Betydning alene derved, at det var til, thi man vilde vistnok gjøre sig mere Umage for at affatte Lovforslagene formelt korrekte, naar der var et saadant Udvalg, end naar det ikke findes. — Idet jeg er kommen ind paa denne Sag, kunde jeg tillige ønske at gjøre en meget kort Bemærkning med Hensyn til et Redaktionsændringsforslag, der er stillet til § 25. Der er nemlig foreslaaet, at Paastand „om“ Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen skal ændres til Paastand „paa“ Overgang. Det er tvivlsomt for mig, om dette virkelig er et Fremstridt; thi i mange Tilfælde er det aldeles rigtigt at sige Paastand „om“. Hvis man f. Ex. siger: „Hans Paastand om, at det forholdt sig saaledes, viste sig at være urigtig“, er det aldeles rigtigt; der kan ikke staa Paastand „paa“. Derimod er det fuldstændig i sin Orden, naar man bruger „Paastand“ i Forbindelse med at „gjøre“; man gjør Paastand „paa“ Noget, men det ligger ikke i Ordet „Paastand“; man siger ogsaa „at gjøre Krav paa“. Det ligger i Ordet „gjøre“, og dette kan jeg paavise ved Exempler. Man siger: „Efter en Paavisning af Manglerne“; her ser man, at der efter Paavisning kommer „af“, og jeg kunde paavise flere Exempler. Seg skal imidlertid ikke stille noget Forslag i denne Retning, eller kræve nogen Afstemning over Forslaget, idet jeg anser det for at være fuldstændig uden Betydning; det er aldeles ligegyldigt, om der i dette Tilfælde staa „om“ eller „paa“. Ved at undersøge dette Ændringsforslag, faldt

imidlertid mit Blik paa nogle Ord, som komme efter, og som jeg en Gang tidligere har havt Leilighed til halvt spøgfuldt at omtale her i Salen, nemlig det mindre Formfuldendte ved, at man stiller Paastand om Overgang til den „næste“ Sag paa Dagsordenen, naar der ikke findes nogen næste Sag paa Dagsordenen. — I den Henseende vil jeg gjøre opmærksom paa, at vi have et meget nyt Præcedens med Hensyn til en Dagsorden, der ikke var affattet paa denne Maade med Ordene „næste Sag“; de Ord stode der ikke. Hvis man nemlig vil efterse Folkethingstidenden for i Mar. Ep. 719, vil man finde, at den Dagsorden, som var stillet med Hensyn til Forespørgselen om den kongelige Daandstrivelse, ikke indeholdt disse Ord „næste Sag paa Dagsordenen“, i alt Fald ikke saaledes, som den blev oplæst af den høitærede Formand, og denne Dagsorden blev som bekjendt afstemt og vedtaget den 28de Januar; vi have altsaa et Præcedens i den Retning. Seg agter, som sagt, ikke at stille noget Ændringsforslag til 2den Behandling; men jeg syntes dog, at jeg vilde udtale mig, nærmest med Hensyn til Udfælgeligheden af et Redaktionsudvalg, og jeg skal derfor tillade mig at henstille denne Sag til nærmere Overveelse af det ærede Udvalg for Forretningsordenen.

Clausen: Det er kun nogle korte Bemærkninger, jeg vil gjøre i Anledning af et Punkt, der blev fremdraget af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille), da han omtalte Udgifterne til Rigsdagen. Seg skal nu ikke komme ind paa at udtale nogen Mening om, hvorvidt der ved Siden af Formanden burde stilles Folk, som skulde hjælpe til at revidere Regnskaberne og deslige, saaledes at vi kunde faae et ordnet Regnskab for Rigsdagen, ligesom vi have det i alle andre Henseender. Dette er et Spørgsmaal, som jeg skal overlade til Udvalgets Overveelse. Men det ærede Medlem kom til at omtale Reiseudgifterne, og da dette Spørgsmaal kan blive misforstaaet, tror jeg, at det vil være af Interesse at gjøre nogle Bemærkninger dertil. Seg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at, naar man bor umiddelbart op til en Kjøbstad, hvor man strax kan benytte de offentlige Befordringsmidler, er det meget let at føre Regnskab over sine Reiseudgifter; man har jo Net til at paaskrive, hvilke Udgifter man har afholdt, og det er da let nok at indgive sin Regning; men paa Steder ude i Landet, hvor man ofte har 4—5 Mil, ja, maaffø meget længere at kjøre, inden man naaer til Kjøbstaden,